

tingsvalg i en Kreds. Det ærede Medlem maa jo fra i Fjor kunne erindre, hvorledes, trods det at der nylig havde været Valg, et Medlem af dette Ting nedlagde sit Mandat, og saa fik man et Valg i Slutningen af Sommeren. Jeg ved ikke, om der kan ske noget lignende i denne Sommer, men i hvert Fald, et bestemt Tilfælde har jeg altsaa kunnet vise, hvor Loven kan komme til at virke, og jeg haaber derfor, at det ærede Medlem nu vil stemme for den til Trods for, at den ikke indeholder alt det, som han har ønsket.

Jeg indrømmer, at jeg ikke har noget imod at tage Statstjenestemændene med, men jeg erkender, at naar man ikke kan enes om at trække Grænsen ved Statstjenestemændene, men skal til yderligere at tage flere med, kan det blive vanskeligere at finde Grænsen. Det er i Overensstemmelse med det Resultat, jeg selv naaede til gennem mine Overvejelser, og derfor forelagde jeg et Forslag alene om Søfolks Adgang til at afgive Stemme, og jeg tror ikke alene, at man handler forsvareligt ved at holde sig dertil, men at Søfolkene, og med Rette, ville blive skuffede, hvis Lovforslaget nu strander paa, at man ikke kan faa nok med. Jeg synes, at man bør tage det, som der fra alle Sider har været Enighed om, og naar det er prøvet, kan det være, at der kan opnaas Enighed om noget mere. I hvert Fald, det, vi have, ere vi sikre paa, og det synes jeg, vi skulle unde Søfolkene at faa.

Ivar Berendsen: Udsigterne til, at det ærede Medlem fra Aakirkeby (Ingvard Jensen) og jeg komme til at stemme sammen i Dag ere meget smaa. For det første vil jeg stemme for, at Loven føres over til den Affattelse, den havde, da den forlod Folketinget forrige Gang, og det vil det ærede Medlem ikke stemme for, og hvilket Udfald saa Afstemningen faar, vil jeg stemme for Loven, medens det ærede Medlem vil stemme mod Loven. Jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister, hvem jeg med stor Fornøjelse vil volde en Glæde, vil føle sig tilfreds med at høre, at jeg vil ende med at stemme for Loven, hvilken af de to Skikkelser den end faar, da jeg selvfølgelig mener, at det er et Fremskridt i Forhold til det nuværende.

Den højtærede Indenrigsminister kunde ikke se Forskellen paa, hvad der snart vil foregaa nu med Hensyn til Afstemningen om Søfolks Adgang til at afgive deres Stemme, og hvad der foregik med Hensyn

til Bogføring for en Time siden; den Forskel forekommer mig dog at være ganske klar. Forud for Afstemningen nu ligger der et Kompromis mellem 4 Parter, der alle sammen gav Afkald paa noget for at opnaa det, de kunde enes om, og i Dag skulle de to Parter til at rende fra det igen. Det er noget andet, end at man i en upolitisk Sag som den om Bogføring efter en Debat, der er ført i fuldkommen saglige Former, stemmer efter saglig Overbevisning. For øvrigt stemte min kære og højtærede Sidemand af mit Parti (Povlsen), saa vidt jeg ved, modsat af, hvad jeg stemte i denne Sag, saa det var hverken Partibeslutning eller Disciplin, der bandt paa dette Punkt. Men det er just Partidisciplin, der er afgørende i denne Sag, som vi nu om et Øjeblik skulle til at stemme om.

Hyller: Den højtærede Minister udtalte, at det vilde være vanskeligt at betegne Grænsen for, hvem man skulde tage med. Men man maa være klar over, at naar Søfolk faa Valgret, saa ville alle andre, der ligeledes ere forhindrede i at gaa til Valg, ogsaa forlange denne Ret. Det var maaske en Fejl, at vi den Gang, der var Forslag oppe om at tage andre med, som ere bortrejste, syge o. lign., alene holdt os til Tjenestemænd. Det havde været rigtigt da at tage enhver, der var forhindret i at give Møde paa Valgstedet, med. Ved Valgbrevenes Prøvelse 1910 udtalte den nuværende højtærede Konseilspræsident som Ordfører for en af Afdelingerne, da der var Tale om en blind Mand, som man havde hjulpet til at afgive sin Stemme: „Undtagelsesbestemmelsen er en human Bestemmelse, der ikke blot gælder de blinde og dem med visne Hænder, men som ogsaa gælder dem, der ikke kunne gaa. Hvorfor skulde de ikke lige saa godt have deres Valgret som alle andre? Hvad berettiger den blinde Mand til at have Valgret fremfor den, der er ude af Stand til at gaa op i Valglokalet?“ Denne Udtalelse burde have været fremkommen noget tidligere, og man burde have taget noget Hensyn dertil. Det er fuldstændig rigtigt, at en Mand, der ligger paa Hospitalet og er syg, er forhindret i at gaa til Valg lige saavel som en Mand, der er udkommanderet til Søs.

Naar dette Lovforslag bliver gennemført i den Skikkelse, det har faaet i Landstinget, — thi vi vide, at vor Ændring om Tjenestemænd ikke kan blive gennemført, — vil Følgen altsaa sikkert blive, at dømme